
İKİNCİ OTURUM

Açılış Saat : 14.00

BAŞKAN — Değerli arkadaşlar, Kongremizin öğleden sonraki bölümünü açıyorum.

Sabahki oturumda söz alan Oda Temsilcisi delegeler büyük bir çoğunlukla aynı noktaların altlarını çizdiler. Genelde Merkez Heyetinin bu konuda yetkili kılınmasıyla ilgili bilgiler verildi. Bunun yanında, Maliye Bakanlığıyla Merkez Heyetinin kuracağı diyalogda yüzde 3 bazından hareketle tespit edilecek yeni iskonto oranının yanında, bazı kazanımlar talep edildi. Ödeneklerle ilgili sorun birçok bölgede benzer özellikler içermekte. Ödenek olup olmamasına bağlı olarak saymanlıklarda bir ölçüde keyfi olarak uygulanan ve ödemelerin geç yapılmasına neden olan uygulamanın bu diyalog içinde çözümlenmesine gayret gösterilmesi istendi.

KDV oranının düşürülmesi noktasında da, ilaçta KDV'nin kalkmasıyla ilgili talep ifade edildi.

Deontoloji Tüzüğü'nün hızlandırılmasıyla ilgili bir talep de ifade edildi. Bu ortaya çıkacak olan protokolün devamlılığını sağlayacak bir etken olarak üzerinde durulması gereken bir güç olarak Merkez Heyetine yöneltildi.

Yapılan protokolün devamlılık arz etmesi ve her yıl yeniden protokol yapma gereğinin ortadan kaldırılması ifade edildi.

Yapılan araştırmaların oda onayı taşıması ve odalara bu yönde, tabii Deontoloji Tüzüğü'nün ortaya çıkmasıyla alınacak önlemlerin ortaya konabilmesi istendi.

Tek tip devlet sözleşmesi niteliğinde bir öneri ortaya atıldı ve bu tek tip devlet sözleşmesiyle ilgili çalışmanın yapılması talep edildi.

İskontonun artması, bugün için günü kurtaracak bir önlem olarak ifade edildi.

İskontolarla ilgili bizim bütün yüzde 3'ün üzerine çıkma halinde dahi ödemenin yapıldığı gündeki ilaç değerlerinden yahut bellibir gecikme faizine bağlı olarak ödemesi yolunda çalışma yapılması istendi.

Eczacı kâr hadleriyle ilgili bir çalışmanın buna eklenmesi istendi ve bütün bunlardan sonra bu oda görüşlerine ek olarak kişisel söz almak isteyen arkadaşlarımıza toplantının bu bölümünde söz vereceğiz.

Divan olarak istediğimiz şu; ifade edilmiş Oda görüşleri hepimizi mensup olduğu Odalar olarak bağlayan görüşlerdir. Kişisel görüşlerimiz eğer bunların üzerine bir şey eklemekle, zaman kazanmak açısından diğerlerini tekrar etmeden, görüşülmüş olanları tekrar etmeden sonuca doğru gidelim ve büyük ölçüde bu topluluğu işgal etmeyelim.

Uyarımız, tekrarlardan kaçınarak; söylenmiş olan şeylerin yeniden ifadesinden kaçınarak, olayın öyküsünün anlatılmasından kaçınarak sonuç almamız. Konuşmacı arkadaşlarımızı bu noktada uyarmak istiyoruz.

Buyurun Sayın Manav.

YILMAZ MANAV (İçel Eczacı Odası) — Sayın Divan, Merkez Heyetinin Sayın Başkanı, Değerli Yöneticileri, Saygıdeğer Meslektaşlarım;

Sabahki oturumda bölge eczacı odaları adına iskontoyla ilgili görüşler teferuatına kadar arkadaşımızın ifade ettiği gibi hikayelerine kadar anlatıldı. Ben burada hikayelerden ziyade, madalyonun ifade edilmeyen diğer yüzünü arz etmeye çalışacağım.

Gücümü ispatlayabileceksek Maliye Bakanlığıyla pazarlığa oturalım, ama bir gerçek var, bir realite var, gücümüz bir yere kadar sınırlı, bunun ötesine gidemiyoruz, Maliye Bakanlığı bizi tehdit ediyor, 28, 29 ve 30'ları koyuyor. Bir yanlış anlaşılma veya benim tarafımdan algılanma oldu. Merkez Heyeti görüşünü ifade ederken, Türkiye'de geçerli tek tip bir sözleşmenin Resmi Gazetede yayınlanmasından bahsettiler. Sonraki konuşmacı arkadaşlar da oda tasdikinden söz ettiler. Ben, Merkez Heyetinin bu husus-

taki fikrine katılıyorum. Ayı ayrı sözleşmeler, ayrı ayrı tasdikler değil, Resmi Gazete-
de yayınlanan bir tek sözleşmeyi kabul eden istediği dairenin ilacını verebilmelidir.

Bölgemiz, vaktiyle sıfır iskontoyla da 2-3 sene ilaç vermekte direndi, ama pek
çok tehditler aldık, 1984'ten sonra direnemedik, halen başarı oranımız yüzde 80 olma-
sına rağmen sıkıntılarımız vardır.

Ben oran olarak yüzde koymuyorum, ama 3, 4 ve 5 de ısrar etmek de, hiçkimse
fedakarlık etmek istemez, kâr haddimizden verelim, hibe edelim demek istemez, ama
ipin ucunu kaçırıcaksak, Merkez Heyetine bir limit verelim, bu limite kadar pazarlığa

otursunlar ve kesin çözümü getirerek, hiç değilse iki yıllığına, konuyu kapatsınlar arzu
ediyorum. Şahsi kanaatim, şahsi görüşüm bundan ibarettir. Mutlaka bir limit getirelim,
sınır 5, 6, 7 gibi bir rakamda tespit edelim, 3 de ısrar etmeyelim. Neticede zararlı çıka-
caksak Maliye Bakanlığıyla görüşmeye hiç oturmayalım.

Teşekkür ederim. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.
Buyurun Sayın Persentili.

DOĞAN PERSENTİLİ (İçel Eczacı Odası) — Değerli Divan, Çok Değerli Hoca-
mız ve Genel Başkanımız, Değerli Yönetim Kurulu Üyeleri ve mümtaz, Türkiye'nin
dört bucağından buraya gelmiş olan Türk Eczacıları Birliğinin Mümtaz Delegeleri; hepi-
nizi saygıyla selamlarım.

2 Ocak 1986'ya kadar bütçe uygulama talimatı asgari yüzde 3 belgesi çıkıncaya
kadar tahmin ediyorum böyle bir sancı yoktu, çünkü herkes rahattı, bundan evvelki
kongrelerde bu problemlerin olmadığı hissedilmiş ve beyan edilmiştir ki, müzakere
edilmedi. Hatta son zamanlardaki bir kongrede yüzde 1, hatta yüzde sıfıra düşsün diye-

rek Sayın Ahmet Uras tarafından bir teklif dahi sunulmuştur. Fakat görüyoruz ki 2 Ocak 1986'dan sonra bu karar aşgari kelimesi konunca Türk eczacıları arasında ihtilaflar doğdu, ama Kastamonu'da iyiymiş de Denizli'de kötüymiş, Mersin'de kötü, Diyarbakır'da iyi; bu bir meseleyi halletmez.

Efendim, karakter bakımından, mizaç bakımından diplomasını da ihlal etmek suretiyle, diplomasına saygısını göstermeyerek de böyle gayri meşru yollara sapabilir, ama bunlar 12 bin eczacıya şamil değil. Maliye Bakanlığının uyarılacak tarafı bu, 12 bin eczacıya şamilse Maliye Bakanlığına biz saygı duyuyoruz, istediği iskontoğu yapacağız; ama içerisinde 50 tanesi, 25 tanesi veyahut 15 tanesi yüzde 20 veya yüzde 3'ten sonra iskonto yapmış ise, bunun günahını buradaki delegeler veyahut da geriye kalan 11 bin eczacı çekemez.

Demir arkadaşların tekliflerinin içerisindeki münderecat bu. Katı ve köklü kararlar alsın Merkez Heyeti diyorlar, mesele budur.

Efendim, biz kararı verirken, çok dikkatli karar vermemiz lazım. Merkez Heyeti'ni iki pabucun arasına alıp sıkıştırdık, gel de Maliye Bakanlığının Gelirler Genel Müdüğüyle Sayın Genel Başkanımız Prof. Mekin Tanker müzakereye başladı, bir yere geldi efendim benim genel kurul kararım bunu verdi, ben burada duruyorum; olmaz. Nasıl halledebileceğiz o zaman meseleyi. Öyle hale gelecekti pazarlık, sizin sözleşmenizdeki müeyyideler eczacıların lehine olabilecek, fakat bazı fedakarlıklar isteyecek Maliye Bakanlığı, o zaman Sayın Mekin Tanker "Bu işte genel kurulum karar verdi, burada duruyorum," iki ay kalmış kardeşim. Aralıktan itibaren teklif mektupları gelecek hepimize, anarşi başlıyor, fiyat anarşisi başlıyor. Yine Konya'dan başlayacak 35, Mersin'den başlayacak 25, 1,5 ay içerisinde halledebilir misiniz Sayın Başkanım? Onun için biz burada en objektif olur olan, yani siyasi platformu da içine katmak suretiyle hükümet politikasını da içine katmak suretiyle meslek hasletlerimizi umdelerini kendilerine izah ederekten en iyi şekilde iyimser yollarla bu işin hallolacağı kanısındayım. Yoksa 25 Aralıktan itibaren anarşi başlıyor.

Şimdi efendim, bir de kurumlar arasında ödeme şekilleri değişik, fasıllar değişik. Tedavi giderlerinde bazen 180'den ödüyorlar, bir başka müessese benim bu fasıldan param yok, ödeyemeyeceğim diyor. Fasılları acaba diyorum, şahsi önerim, bu fasılları bir noktada bir kaleme toplayabilir miyiz. Efendim banka birleşti mi, resmi bankalar da var.

Bunun yanında değerli arkadaşlarımız değişik öneriler verdi, sayın kongre başkanı da bu önerileri tek tek okudu. Benim şu kürsüden şahsen bir teklifim var, muhterem üyeler bunu uygun görürse, şurada 5 tane önerileri, bize oylamaya arz edecek 5 kişilik bir komisyon kuralım, vakit çok geç, 15 dakikanın içerisinde komprime hale getirsin, bizlere sunsun, biz de bu oylamayı yapalım, Genel Merkez Heyeti biran evvel göreve başlasın ki, 1,5 ay sonra işi halledelim. Halledemedikleri zaman biz, halledemediniz diye tarzide bulunmalayım.

Hepinize en derin saygılarımı sunar, değerli günlerinizi değerli şekilde geçirmenizi dilerim. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.

Sayın Delegeler, Sayın Persentili'nin bir önergesi oldu, ancak tüm önerileri notlar halinde biz zaten tespit ettik ve Merkez Heyetine bunları iletteceğiz. Bunların arasında bir çelişki de yoktur, bir manzume teşkil etmektedir, gerekli değerlendirmeyi Merkez Heyetinin yapmasında, komisyon çalışmasının yaratacağı yük açısından bir yarar göremiyorum. Ancak ısrar edilirse görüşlerinize sunarım.

Buyurun Sayın Akdağ.

AHMET AKDAĞ (İçel Eczacı Odası) — Sayın Divan, Sayın Meslektaşlarım; ilaçta bir dengesizlik var, bunu şahsen bu hafta içinde Türkiye İlaç İşverenleri Sendikası içinde 78'den beri faaliyeti olmayan Türkiye Depocular Derneği ayın 7 sinde İstanbul Ticaret Odasında toplanarak yine faaliyete geçti ve orada da burası gibi bir kargaşa vardı veyahut iskontolar olayı vardı. İlaç İşverenleri Sendikası, bakanın değişmesinden dolayı fiyatların bir kısmı alan firmaların Avrupa'ya gittiğini ve köşeyi kırdığını, bu pâyeden bir ya aldığını, diğerlerinin mağdur olduğunu, kendi aralarında bir çelişki olduğunu; fakat problemlerini daha akılcı, daha iyi yöntemlerle çözdüğünü gördük. Bunun bir alt kademesinde benim de üyesi bulunduğum Depocular Derneği yine iskontolar olayı var. Bir firmaya bir boykot olayı gündeme geldi, bunun yanında işte Longatren'in iskontosunun düşmesi günün ekonomik sorunlarına göre orada da bir tartışma konusu çıktı, ama her iki kurulda şöyle bir öneri geldi; biz bu işleri teknik kadroya bırakalım, bir teknik kadro tayin edelim, Türkiye İlaç İşverenleri Sendikasının zaten teknik kadrosu var, görevlendirildi, bu hafta içerisinde işleri hallolacak. Eczacı deposuna da maaşı 700 bin liradan olmak üzere bir bürokrat atanacak, onların işlerini de o halledecek.

Şimdi benim bir önerim de, bir rakam belirtmek veyahut Merkez Heyetinin şurada şu hareketini kısmak yerine bu teknik kadromuz diğerlerinden farklı olarak hazır ve Merkez Heyetine bu konuda Türkiye eczacılarının beyni ve kulağı olduğuna göre kendi notları vardır, bu notlarının doğrultusunda bakanlıkla masaya oturmalarını öneriyorum.

Saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Subaşı.

SADI SUBAŞI (Samsun Eczacı Odası) — Sayın Divan, Sayın Genel Başkan, Sayın Merkez Heyeti üyeleri ve Sevgili Meslektaşlarım; hepimizi saygıyla selamlarım.

Ülkemizde kâr oranlarının eczacı kâr oranının düşük olduğu varsayımından hareketle zaman zaman kâr oranlarını tartışma konusu yaptığımız genel kurullardan bugün kâr oranlarımızdan ödün vermek anlamına gelebilecek bir yetkinin görüőleceđi bir genel kurula gelmeyi ben cidden büyük bir şanssızlık olarak görüyorum.

Bu arada kişisel olarak söz almamın sebebini de açıklamak istiyorum. Ben cirounun yüzde 50'sini resmi reçeteye karşılayan bir kişi olarak ve benim gibi olan kişilerin sorunu çok daha yakından bildiğini ve sorunda sıkıntıların nereden kaynaklandığını bildiğini zannettiğim için, bu sorunları aktarmak için buraya çıktım.

Bir konuyu çözebilmek için o konunun içinde olmak lazım, bir konuya çözüm getirebilmek için o konunun sıkıntılarının nerede olduğunu tam bilmek lazım. Eğer bu konuyu tam olarak bilmiyorsak, bu konuya çözüm getirmemiz de mümkün değildir. Ben bugünkü konuda bir yanlışlık görüyorum ve o nedenle de sayın delege arkadaşlarının hep değindikleri iskonto maddesi üzerinde durmayacağım, onun dışında başka konularda duracağım. Eğer olayı böyle algılasak zannediyorumki bir yanlışlığa ulaşacağız.

Bilindiği gibi Türkiye'de kâr oranları eczanenin yüzde 20'dir. Ben kendi eczanem üzerinde yaptığım hesaplarda kirada oturan bir eczacının yüzde 11-12 dolayında değişen masraf hanesi vardır. Verdiğimiz vergi yüzde 6 ile 8 arasında değişmektedir. Bunları üstüste koyduğumuzda Sayın Ankara Başkanının çıkardığı rakama yakın bir rakam çıkmaktadır ki, eczane kâr oranlarından eczacının eline geçinebileceği yüzde 7 lik bir rakam kalmaktadır. Şimdi kâr oranında yüzde 7 nin kaldığı bir ortamda, kalkacağız devletle iskantomuzun arttırılmasını, yani kârımızdan fedakarlık yapmayı tartışacağız. Önce bana çok ters gelen bir konu var. Devlet şantaj yapmaz, devletle pazarlık da olmaz. Devlet yücedir, eğer olayı böyle görüyorsak, bence çok yanlış görüyoruz. Bunun tabanında, bizi buraya getiren nedenleri bulup çözersek bu iskonto maddesi de tek tip sözleşme konusu da hallolacak demektir. Eğer biz bunları çöremezsek doğru teşhis koyamazsak, bugün yüzde 10 iskonto da yapsak, biraz sonra izah edeceğim şekilde bu sorunun çözümlenmesi mümkün değildir.

Bilindiği gibi, geçtiğimiz hafta içerisinde yeni Bakanımız bir açıklama yaptılar, 1987 yılı içerisinde Bağ-Kur ile çalışan tüm esnafın da sağlık güvencesinden faydalanacağını söylediler, tamamlanacak diyor, yani Bağ-Kur'dan sağlık hizmeti görmeyen kimse kalmayacak diyor. Demek ki Bağ-Kur, SSK, Emekli Sandığı, dolayısıyla Türkiye'de yüzde 70'e varan bir oranın sağlık güvencesine kavuşacağı demektir. Bu demektir ki, resmi reçetelerden eczanelerin alacağı pay yüzde 70'lere çıkacaktır, belki bilinçli, belki bilinçli olmayarak genel sağlık sigortasına doğru gidilmektedir. Bunun sonunda artık devletin bize karşı müşteri olacağı ortamı gelmektedir. Böylesine tehlikeli bir genel sağlık sigortası geldiğinde, biz arkadaşlar ne kazanacağız ki, paramızın karşılığında ne alacağız ki, böyle yüksek iskontolar vereceğiz. Bu bizim hizmetimizin karşılığı nedir, o iskonto hesapta mıdır, değil midir, eczaneler aslında farkında olunmayan çok büyük bir hizmeti getirmektedir.

Türkiye'de hiçbir kuruluş müşterisine anında hizmet verip parasını sonra almaktadır veyahut bunun başka çıkarları sağlanmaktadır. Zaten eczanelerin verdiği hizmet, gerekli iskontoları bol bol karşılamaktadır. Biraz evvel arkadaşlarımızın değindiği ince iskonto hesaplarına girmeyeceğim. Sadece bizi bu noktaya getiren sebeplere ve eğer bu sebepleri izah edemezsek yapacağımız protokollerin tümünün geçersiz olduğu- na değinmek istiyorum.

Bilindiği gibi, yeni hükümet kurulduğunda yeni bakanımız hükümetin ekonomik görüşleri doğrultusunda ve sanayicilerin de istekleri göz önüne alınarak yeni bir sistem oluşturdular ve onlara geniş imkanlar sağlamak amacıyla, ben böyle görüyorum, birtakım ödümler verildi, ilaç serbest bırakılacaktı. Tabii bu ödümler verilirken, imkanlar sağlanırken bazı kesimlere sus payı verilmesi lazımdı. Bu kesim eczane kesimiydi. Senelerce uğraştığımız sürşarj yetkisi bu devrede böylelikle önümüze atıldı ve çözümlendi. Doğalısıyla farkında olmadan eczanelerin kârlarında artışlar oldu. Nasıl oldu? Sürşarjın dışında ilaç sanayicisi bol imkanlara kavuştuğu için rekabet unsuru da işin içine girince eczanelere parasının karşılığı olarak, parası olan eczacı için söylüyorum, diploma kârının dışında ekstra kârlar vermeye başladılar. Bu, eczanelerin belki de uzun zamandır sıkıntılı dönemlerinden sonra bir genişleme dönemine girmesine sebep oldu ve bu dönemin getirdiği, iskontolarda zaten bozulmuş olan ahlaki düzende daha da büyük çapta tırmanışlar başladı.

Şunu gözden uzak tutmamamız lazım. Bu ekonomi geçicidir, uygulamalar geçicidir, bu aldığımız kârlar paramızın karşılığında aldığımız kârlar geçicidir. Bunların hepsinin, belki de çok kısa sürede kalkacağını hesaplarsak, vereceğimiz iskontoların sadece bizim yüzde 20'lerimizden verileceğine katlanmamız gerekir. Sadece bugünkü olaylara bakarak, bu iskontonun pazarlığı yapılamaz. Zamanında yüzde 3 olarak verdiğimiz rakamlar adeta tabulaşmış ve bugün bütün pazarlıklar yüzde 3'ten sonra başlamaktadır, neden yüzde sıfırdan değil.

Şimdi burada vereceğimiz yüzde 7 veya 8, yarınki pazarlıkların tabanını oluşturacaktır. Bu tehlikeli gidişe dur demek istiyorum.

Sorunun burasına geldiğimizde, en büyük sorunun, hatta suçlunun biz Eczacı Odalarının olduğunu söylemek istiyorum. Sorunu bu noktaya getiren maalesef Eczacı Odası yönetimlerinde görev alan Başkan ve Yönetim Kurulu üyeleridir? Neden? Bize zaman zaman bir sürü yetkiler verilmiştir odalarımıza. Ama Odalarımız maalesef Eczacı Odası Yönetim Kurullarını veya Başkanlıklarını birer protokol görevi olarak görmüşler ve Odalarında yasalarımızın bize tanıdığı yetkileri ya kullanmamışlardır veya ciddiye almamışlardır. Kısıntılı olan bu yetkiler de kullanılmadığı için Odalarımızda büyük bir düzen boşluğu meydana gelmiştir.

Sormak istiyorum, neden bazı bölgelerimizde hiç iskonto sorunu veya buna benzer hiçbir sorun yoktur da, diğer bölgelerimizin bir kısmında vardır. Bu bölgedeki eczacı arkadaşlarımız uzaydan mı gelmiştir? Hayır, tek nedeni vardır; Bölge Oda yönetim kurulları belirli devreden beri o bölgelerde disiplini elden bırakmamışlar, yönetim kurulluna seçilmeyi ciddiye almışlar ve kendileri inandıkları, hiçbir zaman kendilerine karşı çıkmayacakları, her söylediklerine evet diyecekleri kimseleri getirmişlerdi başlarına ve o yöneticiler dürüst kaldıkları için, iskontolarına bizzat bulaşmadıkları için, dediklerini istedikleri zaman yaptırabilmişlerdir. Aslında bu, zaten Oda Yönetiminde görev alan arkadaşların asli görevidir, ama soruyorum arkadaşlarıma; hepsi birden bu söylediklerime yalan diyebilirler mi? Ben, Oda Başkanı olduğu halde, bölgesinde iskonto yapan arkadaş biliyorum ve o bölgenin çatlamasına o arkadaşımızın sebep olduğunu biliyorum. Belki bunlar nedenlerden birkaç tanesi, ama aslında bizi sıkıntılara götürenler Oda Yönetimlerinin etkinliğini kaybetmesidir geçtiğimiz dönemlerde.

Geçen Oda bültenimizde yazdığım bir konuya değinmek istiyorum. Yine Oda Yönetimiyle ilgili. Bu aşırı iskonto yapılan eczanelerle acaba Oda Yönetimlerinin kaç tanesi mücadele etmiştir, kaç tanesi savcılığa suç duyurusunda bulunmuştur, kaç tanesi araştırmış mıdır ki, yüzde 30 iskonto yapan eczane küpür çalmaktadır, küpür sahtekarlığı yapmaktadır. Acaba Odalarımız bunları yapsa idi ve bunları göz önüne serseydi,

bunun örnekleri Merkez Heyetinde bulunsaydı, dün bu tartışmaların yapıldığı ortamda Maliyeciler yüzde 30 örneklerini verirken, arkadaşlarımız da çıkartıp siz ne söylüyorsunuz, işte bunlar suçtur, zaten biz bundan davacıyız, işte delilleri, bunlar sahtekardır diyebilirdi, acaba o Maliyeciler bugün hala bizimle pazarlık yapabilir miydi veya yapar mıydı? Buna örnek vermek istiyorum.

Bizim bölgemizde benim Oda Başkanlığı yaptığım dönemde bütün ısrarımıza rağmen bir eczacı arkadaş bir ilçemizde bu işi bozdu. Tahkik ettik, bazı karışık işlemler yaptığını öğrendik ve direk savcılığa suç duyurusunda bulduk. Olayın hemen akabinde anlaşması iptal edildi ve o ilçede o günden bugüne kadar da tek olay meydana gelmedi.

Eğer olayların üzerine bu kadar ciddi gidemeyeceksek ve yarın da gitmeyeceksek, yüzde 7'de versek, 10 da versek, bu çözüm getirmeyecektir.

Diyelim ki yüzde 10 ile ve istediğimiz tüm maddelerle bu protokolü yaptık ve yürürlüğe koyduk. İçimizdeki arkadaş eğer ahlaksızsa ve eğer yan yollardan kazanç temin ediyorsa bu tabanı da çatlatmayı deneyecektir. Onun için çok kolaydır, çünkü orada vereceği 10'un üzerine vereceği iskontoyu başka kanaldan zaten telâfi etmektedir. Bunu yapmak için de suistimali üst boyuta çıkarmaktadır. Eğer biz bunu denetlemeyeceksek bu olacaktır. Nasıl olacaktır? Kurumlar aşırı iskontoyu gene anlaşma yapacaktır, belki bu olay aza inecektir, ama bu olacaktır. Öyle kurum müdürleri çıkacaktır ki, ben devletin çıkarını gözetiyorum diyebilecektir. Hiçbir kuruma karşı mahkemeler devletin çıkarı için bizim yanımızda yer alamayacaktır, alacak olsa bile bunlar mahkemeye kadar ulaşacaktır, yine bir mahkeme konusu olacaktır. Sonuç, bir mücadeleden geçecektir. Eğer bu işin yolu mücadeleyse ki, ona inanıyorum, o zaman niye bu noktalara geldik, mücadele edebileceğimiz imkanlar zaten elimizde vardı halen de var, o mücadeleleri bırakıp da şimdi ödün vererek mevcut haklarımızı korumanın bir formül olacağını savunmak mümkün mü?

Odalarımız bence olayların üzerine yeterince gitmiyorlar. İstanbul'da sansasyon yaratan büyük bir olay yaşanıyor. Büyük bir kamu kuruluşu dolandırılıyor, gazetenin ifadesi; bir sürü eczanenin isimleri geçiyor, rakamların milyarlaraya vardığı söyleniyor. Bir gazeteci kalkıyor bunun üzerine hikayeler yazıyor aynı gazetede. Bekliyorum ki Eczacı Odası basına bir haber yayınlasın, desinki, bu bu olaylar olmamıştır veya olduysa suçlular hakkında gerekli işlemler yapılmıştır, şu işlemlerle başlanmıştır, olay kınansın, ki kamuoyunda bizim Odalarımızı yüceltsinler. Eğer bunun imkanları basın yoluyla yapılamıyorsa, çok önemli bir konudur, bunun yolu paralı ilana kadar varır. Eğer biz bunları yapamazsak, tabii ki yarın devletin yöneticileri karşımızda, bizi aşırı kâr peşinde koşan, çok kazanan, sahtekarlık yapan kişiler olarak göreceklendir ve böylesine şansız oturduğumuz masadan da hiçbir zaman birtakım haklar alarak kalkmamız mümkün olmayacaktır.

Önemle vurgulamak istediğim olay şu; bu olayı iskontoyla çözeceğimiz inancından hareket etme yerine, karşı görevlileri bu konularda ikna etmenin yollarını bulalım. Aslında, endişem zamanın çok geçmiş olduğu şeklinde. Çünkü, zannediyorum Aralık ayı içinde bu genelgeler yayınlanıyor. Bu kısa zamanda bu görüşmeler nasıl sonuçlanacak bilemiyorum. Ancak, bu bir teknik konudur, bu olayı dibinden başına kadar bilen arkadaşların savunması lazım, ki bu işi bilerek savunmak, çözüme mümkün olur.

Üzüntüm şurada, geçen sene sonunda kabul edilen örnek sözleşmeye konan madde aslında bu sorunu çözmüştü, yüzde 3 ile birlikte bunun üzerinde de verenlerin anlaşma yapılacağı şeklindeki madde büyük çapta bu olayı çözmüştü. Aksine yapılan dene-

meler sonuçsuz kalacaktı ki bu seneki deneme bunu gösterecek. Çünkü arkadaşlarımızın bunun dışına çıkanlar gördüler ki, yüzde 3 ile veren de verdi, ama ben yüzde 7 ile verdim, yüzde 4 kaybım oldu, enayi miyim dedi bu sene normale dönecekti, ama bunu deneme şansını herhalde kaybetmiş bulunuyoruz.

Gönül isterdi ki, bugünkü toplantıya birtakım somut anlaşma örnekleriyle veya hut da kamu kuruluşlarıyla yapılmış sözleşmelerde birtakım ödünler alınmış olarak ve şunlar şunlar halledilmiştir, onun karşısında şu istenmektedir gibi bir kesim rakamla bu konuyu tartışabilseydik, ama gördüğüm kadarıyla bizler bu konuda yeterli bilgiye sahip olmadan bu kongreye gelmiş bulunuyoruz.

Ben sadece bu devrede bu sorunu çözmek zorunda olan Sayın Merkez Heyetine Allah kolaylık versin diyorum. İşleri çok zor, gerçekten bütün arkadaşlarımızın elinde imkanı olan bütün arkadaşlarımız mevcut bu tür delilleri varsa Merkez Heyetine ulaştırarak bu yönde yardımcı olmalarını öneriyorum.

Teşekkür ederim efendim. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Uras.

AHMET URAS (İçel Eczacılar Odası) – Sayın Divan, Sayın Merkez Heyeti, sayın meslektaşlarım; bu mesleğe atıldığımız günden bugüne kadar çok zaman geçti, artık devlet memuriyetinde eczacı olarak çalışsaydık emekliliğimize yaklaşacaktık. Bu mesleğe severek girdiğimiz günden beri kongrelerde delege olarak bulunduk, mesleğimizin dertleriyle yakından ilgilendik, toplandık; ama ne yazık ki üzülererek söylüyorum hep havanda su dövdük.

Bu konular çok geldi geçti ve daima eczacı kesimi yasal bir çok hakları olmadığından, yasal eksikliklerden daima zarar görmüştür ve görmektedir de. İnşallah bu havanımıza bu sefer Merkez Heyetimiz suyun dışında daha güzel netice getirecek bir materyal koyabilir.

Bu konular çok geldi geçti ve daima eczacı kesimi yasal bir çok hakları olmadığından, yasal eksikliklerden daima zarar görmüştür ve görmektedir de. İnşallah bu havanımıza bu sefer Merkez Heyetimiz suyun dışında daha güzel netice getirecek bir materyal koyabilir.

Bu mücadele hep bu yönde devam etti, ama bir şey kazanamadık, ben kazandığımdan şüpheliyim. İnsan sağlığı, devletin korumakla yükümlü olduğu insan sağlığı, 200-300 milyon için pazarlık konusu olamaz. Zorlandıkça hile hurda artmaktadır. Bu mümtaz mesleğe lekeler sürülmektedir. Kendisi gibi düşünen eczacılar da böyledir diye düşünen her halde zamanın bürokratu, bir etiket kesme davasını başımıza açmıştır, bu bir yüzkarasıdır. Bu, Türkiye'nin memuruyla, müdürüyle, bakanıyla, eczacısıyla, doktoruyla tamamını hırsız diye itham eden bir uygulamadır. Bunu o zaman kabullendik, şartlar içerisine koyduk, bir çare gibi gördük ve halen devam etmektedir. Zati Sungur gibi bugün etiket imalatı çeşidi çıktı ortaya, bunun sahtekarlıkları sürüyor ve bunu yapan yine yüksek iskontoya yönelen kişiler.

İskontoyu arttırmakla biz bir yere ulaşacağımızı zannetmiyorum, protokoller daha evvel yapılmıştır. Bugünün hükümeti bir kişiye söz verecektir, biraz önce Sadi Beyin söylediği gibi devletle pazarlık olmaz, o bir yerde kestirip atacaktır ve protokoller yine tesirsiz kalacaktır. Onun için biz yasal eksikliklerimizi tamamlamak zorundayız.

Kaldırılan Deontoloji Tüzüğü'nün 12 nci maddesinin Danıştayca kaldırılması ge-

rekçesi nedir, bu incelenip gelinmiş olsaydı, belki bugün Merkez Heyetimiz, ki dolayısıyla biz daha güçlü olacaktık, ama bunlar elimizde yok. Biz bir iskontoyla ödün verme yoluna gidiyoruz.

Eczacının şanssızlığı şurada; ilaç fiyatları artıyor, gerçekten hayli artmaktadır. Biraz önce dışarıda dertleşirken konuştuğumuz gibi, bugün batı ülkelerinde Türkiye'deki gibi yüzde 20-40 enflasyon yok; bütün imalatçılar dış ülkelerde hammaddelerin çok fiyatı arttığını, enflasyon dolayısıyla arttığını belirterek durmadan fiyatları arttırmaktadır, ama bugün Avrupa ülkelerindeki enflasyon yüzde 5 civarındadır, hatta daha az olan ülkeler de çoktur. Bu yüzde 3-5'lik bir enflasyon içerisinde bizde yüzde 40'lık bir ilaç hammaddesine dayalı isteklerle imalatçı fiyat artırmaktadır. Vatandaş da pek tabii bu fiyatların altında ezilmektedir ve bir genel ilaç, sağlık politikası olmadığı için de zaman zaman yetkililer tarafından bu politik bir şey atfedilmektedir ilaç fiyatları, yani üzerine gidilirse şu olur, bu olur. Artarsa, arttı haklıdır diyemiyor ve sonunda eczacı halkla karşı karşıya kaldığı için bütün yüklerde, yıldırımlarda eczacıya geliyor.

Efendim, iskontonun ben biraz matematiksel yönünü açmak isterim. Vatandaş eczacı çok kazanıyor der, maliyeci de böyle düşünüyor, çünkü bir ilaç alıyor, 1000 lira diyor, 100 lira diyor, 100 lirada 3 lira iskonto, çok cüzi bir şey, bugün 3 liraya bir şey alamazsınız, 1000 lirada 30 lira, 30 liraya hiçbir şey alamıyorsunuz, ekmek bile alamıyorsunuz; ama şu şekilde düşünüyorum ben; 100 lirada 3 lira küçük bir rakam, ama 100 lira da, eczacı o 100 lirayı almak için 80 lira depocuya vermiştir, yani burada elinde 20 lira kalmıştır, o yaptığı 3 lira 20 liranın 3 lirasıdır ve brüt kârının yüzde 15'idir. Yani biz yüzde 3 iskonto yaparken, kârımızın yüzde 15'ini başlılamaktayız. Bu yüzde 5'e çıkarsa, kârımızın yüzde 25'i gidecektir, kârdan verilen bir paradır bu.

Muhakkak ki Merkez Heyetimize bir selahiyet, bir anlaşma düzeyinde bizim adımıza bir yetki olacaktır, ama bu hesabı da göz önünde tutmaları doğru olur. Çünkü eğer Sadi Beyin de bahsettiği gibi Türkiye Bağ-Kur ile de yüzde 75'i devlet tarafından ilacı temin edilecek bir ortama girerse, gün gelecek evimize ekmek götürmek için hepimiz ters uygulanan bir etiket hırsızlığı olup çıkacağız. Yazık, kendi kendimizi ve mesleğimizi harcamayalım.

Hürmetlerimle. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Nafi Aras.

NAFİ ARAS (Isparta Eczacı Odası) – Muhterem Meslektaşlarım; ben daha önceki arkadaşlarımın söylediklerini tekrar etmeyeceğim, yalnız zannediyorum ki biz meseleye yanlış bakış açısından yaklaşıyoruz. Yani sadece iskontoya yüzde 3, 5 ve yüzde 10 gibi bir maddi ölçüyle yaklaşıyoruz.

Aslında eczacılık mesleği vatandaş sağlığıyla direkt teması olan özel kanunla sınırlanmış ve özel formasyon icabettiren bir meslektir ve eczacı bu mesleğini icra eder. Eczacı bir tacir değildir. Eczacı tacir olsaydı, şu kadar iskonto yapacak, pazarlığa girer ve bu normal karşılanırdı.

Önce Merkez Heyeti meseleye bu bakış açısından bakmalıdır. Yapılan iş bir ticaret değildir, halk sağlığıyla direkt ilgili bir iştir, bunun pazarlığı olamaz. Bir doktorla pazarlık yapmayı düşünmeyen devlet, eczacıyla pazarlık yapmayı düşünüyor.

Mesela bir fasulye ihalesi, bir odun ihalesi gibi bir ihale mevzuu da değildir. Senelerdir ben, 20 senedir genel kurullara gelirim, 4 dönem yüksek haysiyet divanı üyeliği yaptım. Yüksek Haysiyet Divanında yüzde 80 dosya bu iskonto meselesidir. 1970'li

yıllarda biliyorsunuz o zaman Yüksek Haysiyet Divanında Sağlık Bakanlığı Müsteşarı ve Danıştay üyesi bulunurdu. Sağlık Bakanlığı Müsteşarı yüksek iskonto yapanlara en büyük cezanın verilmesi lazım geldiğini ifade ederek, bizden fazla bu mesele üzerine düşüyordu. Çünkü o zaman yüzde 34 iskonto yapan eczaneler vardı ve kendisi bizzat bu meselenin üzerine eğilmişti, vilayetlerde kontroller yaptırmıştı ve hepsinin etiket hırsızlığı yaptığı, rakamlar değıştirdiği ve gayri meşru yollardan bu iskontoyu çıkardığını biliyordu. O dönem çok yüksek cezalar verildi ve uygulandı. Keşke Haysiyet Divanı değıştirilmeseydi de, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı ve Danıştay Üyesi tekrar bulunsaydı, meselelere direkt olarak vakıf olsalardı.

Bundan sonra yüzde 3 meselesini halletmek daha kolay oldu mesele bilindiği için. Yalnız Merkez Heyetinin meseleye bu açıdan yaklaşmasını dileyeceğim ve bir de örnek vereceğim.

Bildiğiniz gibi İnşaat Mühendisleri Odası ile Bayındırlık Bakanlığı arasında uzun çalışmalarda yeni bir Devlet İhale Kanununda onlar bakımından değışiklik yapıldı. Onların da aynı derterleri vardı, yüzde 35-40 ve 50'ye varan iskontolar yapıyordu ve bundan devlet bir şey kazanmıyordu. Çünkü ihaleyi alan müteahhit kontrol mühendisiyle anlaşıyordu, çimentodan çalışıyordu, vesaire; kalitesiz, devlet aleyhine, millet aleyhine inşaatlar çıkıyordu ortaya. Buna bir çare bulmayı düşündüler ve İhale Kanununu değıştirdiler. İşin maliyeti, müteahhidin makina teçhizatı, mali gücü ve şimdiye kadar yaptığı işler ve iskonto ayrı ayrı puanlamaya tabi tutuldu, ortak bir puan ortaya çıktı. Bu puana en yakın teklif verene işi verdiler. Öyle bir liste çıktı ki ortaya, yüzde 35-40 kıran müteahhit olduğu halde yüzde 7 ile başka müteahhit aldı.

Şimdi devlet, bir bina, bir köprü ve kanal inşaatında sağlam olmasını düşünerek yüzde 7 kırana veriyor işin iyi yapılması ve ehline verilmesi için, yüzde 50 yapana vermiyor da; eczacıya gelince, efendim serbest olsun kırsın kırabildiği kadar, ona vereceğim; bunu diyemez. Çünkü mesele halk sağlığıdır, öbür tarafta bir köprü ve binadır. İşin ehemmiyeti, eczacı bakımından ve halk sağlığı bakımından daha önemlidir. Eğer bu meselede kamu yararı varsa, yani 200 milyon, 1-2 milyar bu iskontodan kâr edilecekse, bence devlet iskontoyu, kârı düşünüyorsa, elinde başka bir husus da var, niye hekimler üzerinde durmaz. Bizim üzerimizde senelerdir durur, reçetesine 10 adet ilaç yazan hekime hiçbir zaman "kardesim sen yüksek antibiotiği yazdın, ama bunun laboratuvar raporu var mı, kültür yapılmış mıdır, mutlak biu vatandaşa bu ihtiyaç mıdır" diye sorma; ama 60-70 bin liralık reçete gider. Bu suretle benim bildiğim kadarıyla devletin belki 100 milyara varan ziyarı vardır, bunun üzerinde durmaz. Sadece eczacı yüzde 5 daha kırsın; bütün derdi budur.

Arkadaşlarımın da söylediği gibi, meseleye bu ölçüde yaklaşmak lazımdır. İskontoyu yüzde 3-4 yapmak önemli değildir. Eczacının halk sağlığına hizmeti nedir, sağlam, maddi sıkıntısı olmayan, iyi yetişmiş müesseseler halindeki eczanelerin halka ne kadar daha iyi hizmet edeceğini bilerek zaten kendisinin tayin ettiği bir ilaçta iskonto istemesi abestir, devlet babalığa sığmaz. Ölçü bu olmalı, ama mutlak bir jest olsun diye bir rakam vermek icabederse belki yüzde 1 yaklaşım olsun diye verilebilir. İskontonun çare olacağı kanaatinde değilim.

Hepinizi hürmetle selamlarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Güntan.

UĞUR GUNTAN (*Kayseri Eczacı Odası*) — Sayın Divan, Sayın Merkez Heyeti, Değerli Meslektaşlarım; Kayseri delegasyonu olarak şahsi görüşlerimi arz etmeden evvel hepinizi saygıyla selamlarım.

Değerli meslektaşlarım, biz Merkez Heyetlerini niçin seçiyoruz? Merkez Heyetlerini tüm kuruluşunda bulunan eczacıların hak ve menfaatlerini korusun diye, maddelerden bir tanesi de bunun için, bu bakımdan seçiyoruz.

Bağ-Kur Genel Kuruluna üye olarak katıldık, burada da bir eczacının hak ve menfaati vardı ve biliyorsunuz hizmetin satın alınması şeklinde karar çıktı ve hatta övgü olsun diye söylemiyorum, 400 üyenin içerisinde 5 eczacı mücadele etti ve bir tane de üye kazandı. Keza majstral tarife çıkarken burada Merkez Heyeti eczacının hak ve menfaatini gözetmiyor mu, yine gözetiyor. Yeni majstral tarife elimde, geç onaylandı vesaire, ayrı mesele. Bir sayfaya bakıyorum, Rivanol, bir gramı 620 lira diyor. Yanlış hatırlamıyorsam bir gramı 120 liraydı, 620 lira oldu. Burada eczacının hak ve menfaatini gözetmedi mi, gözettiler, Merkez Heyeti ile ilgili komisyonlar gözettiler. Bu komisyonlar bu çalışmaları yaparken, aman Rivanolu şuna alıyoruz, şuna satıyoruz, yüzde şu kadar artıralım dedik mi, demedik. Çünkü bu işleri yapan arkadaşlarımızın hepsi eczacı. Biliyoruz ve eminiz ki, bizim hak ve menfaatimizi en güzel şekilde koruyabilecek, bu işi deruhte edebilecek kimseler ve bu rakamlar çıktı.

Maddé 6; Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti teşkil edeceği ve lüzumunda ayda bir defa toplanacak olan mütehasıs komisyonun tespit edeceği fiyat değişikliğini, vereceği raporları inceleyerek muvafık görüldüğü taktirdé lüzumlu tadilatın yapılması için Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının tasvibine sunmakla mükelleftir.

Sayın meslektaşlarım, Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti bu iskonto konusunda da bizim hak ve menfaatimizi mutlak surette gözetecektir. Protokoldür veyahut pazarlık konusudur, ama eğer bir pazarlık konusu olacağsa ve bu pazarlık konusunda bu genel kurulda biz bir limit verirse, karşımızda oturan şahıs bu limiti alır ve limitin üstünden başlar. Benim önerim, yüzde konusunda hiçbir rakam konuşmayalım, rakam

vermeyelim, Merkez Heyetine mademki güvencimiz sonsuz, o halde yüzde sınırlaması koymadan yetki verelim. Pazarlık için karşı tarafın, öyle görmek zorundayız şu anda, yüzdesini bilmemesi gerekir. Merkez Heyeti yüzde sıfırla da anlaşma yapabilir.

Saygılarımı sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Kalemci.

ALNUR KALEMCİ (Denizli Eczacı Odası) – Sayın Diyan, Sayın Merkez Heyeti, Sayın Delege Meslektaşlarım; özellikle son konuşmacı olmayı istedim. Bize olağanüstü genel kurul çağrısı yapılırken, Maliye Bakanlığıyla yapılacak görüşmelerde Merkez Heyetine yetki verilmesi şeklinde bir çağrı yapıldı ve kongrenin genel eğilimi de Maliye Bakanlığıyla yapılacak görüşmelerde Merkez Heyetine yetki verilmesi şeklinde hemen hemen oluştu.

Yalnız bir konu gözden kaçırılıyor. 22. Genel Kurulda ve daha önceki genel kullarımızda en yetkili organımızdır, yüzde 3'lük bir iskonto sınırlaması, oylarımızla kabul ediliyordu. Merkez Heyeti yetkili kılınacak, Maliye Bakanlığıyla görüşmelerini sürdürecektir, varsayalım ki anlaşma olmadı. Maliye Bakanlığı çok yüksek iskonto rakamlarında diretti, sonunda anlaşma olmadan masadan kalkıldı, ve denildi 2 Ocak 1986 tarihli bütçe talimatnamesiyle bu sene de bu şekilde bu iş yürüsün veyahut da serbest bırakılsın; olabilecek bir varsayım bu. O zaman yüzde 3'ü aşamayız şeklindeki genel kurul kararı da ortadan kalktığına göre, ben ne bölgedeki eczacıya sahip olabilirim, ne de kurum amirlerine bizim bir yüzde 3'ü aşamama kararımız var, en yetkili organımız, büyük kongrelerimizdir, bunun dışına, bunun kararlarının dışına çıkamayız, daha fazla iskontoyu bu nedenle veremiyoruz sözünü söyleyebilirim ve serbest bırakılma halinde veya diğer anlaşmanın kabul edilmemesi halinde veya 2 Ocak 1986 tarihli bütçe talimatına göre yeniden anlaşmaların yapılacak olması halinde benim elimdeki büyük kongre kararı kalmadığından çok önemli bir kozumu da yitirmiş olurum.

Bu kongreden Merkez Heyetine Maliye Bakanlığıyla görüşmelerde yetki verilirken, şartlı olarak eğer anlaşma sağlanamazsa, yine de yüzde 3 sınırını muhafaza edelim şeklinde bir kararı da koyduralım düşüncesindeyim.

Saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Aydın.

ATILLA AYDINER (İstanbul Eczacı Odası) – Efendim, özür dilerim ikinci defa çıktığım için. Bir kısa noktayı açıklayacağım, o da Sadi Ağabeyin sözü üzerine.

Aslında bölgelerarası toplantıda bir Sadi Ağabeyin bahsetmiş olduğu meseleyi açıklayacaktık, fakat Sadi Ağabeyimiz iskonto olayından küpür olayına geçince olay ortaya çıktı, şu anda onu açıklayalım, bazı meslektaşlarımız olay hakkında bilgileri yok, bu açıklamayı da bilmiş olsunlar.

Cerrahpaşa Hastahanesinin karşısında Emekli Sandığıyla anlaşmalı eczanelere bir küpür olayı ortaya çıktı. Yani Emekli Sandığı belirli bir milyon dolandırıldı şeklinde basında bir haber çıktı. Daha sonra yapılan tahkikat neticesinde bunun içerisinde Hastahane Başhekim Muavini, İdare Müdürü, 3 hademe, 3 müstahdem, 1 dış tabibi ve 8 tane eczacının özel olarak gizli raporları odamıza geldi.

Şimdi biz eczacının saygınlığının mücadelesini verirken, tutup da bu 8 eczacı meslektaşımı ben Eczacı dergisinde yayınlayıp da gönderemedim. Bunun üzerine yönetim kurulu olarak 8 arkadaşımızı Yönetim Kuruluna davet ettik, savunmalarını aldık, bilahare Haysiyet Divanına sevkettik, Haysiyet Divanında savunmalarını verdiler. Kendi aramızdaki mütalaamızı da meslektaşlarımızın suçları bulunmadığı kanaati bizde cereyan etti, ancak bir veya iki tanesinin bunun içerisinde olabileceği düşüncesi vuzuha kavuşmak üzere şu anda. Olay mahkemede, ağır cezada yargılanıyorlar, kısa sürede yargılama neticesi ortaya çıkacak ve bundan sonra olayı sizlere duyuracağız, Merkez Heyetimize bildireceğiz ve Haysiyet Divanımız vasıtasıyla da Yüksek Haysiyet Divanına olay gönderilecek.

Zira, Emekli Sandığı bununla ilgili bizden işlem de beklemektedir. Bunu da bilgilerinize arz ediyorum.

Teşekkür ederim. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.

Sayın delegeler, kişisel konuşmalar bitti. Ancak ben yasadan bahsedeceğim. 6643 sayılı Yasa, son gözden geçirilip yeniden değiştirildiği tarih 1985. Türk Eczacıları Birliğinin vazifeleri şunlardır diye sayılıyor.

a) Halk sağlığına ve hastalara fedakarlık ve feragatla hizmeti gaye edinen eczacılık mesleğine ait gelenekleri muhafaza ve geliştirmeye çalışmak,

b) Azanın maddi ve manevi hak ve menfaatlerini korumak ve bunları halkın ve devletin menfaatleriyle en iyi şekilde telif çalışmak,

c) Eczacılık mesleğinin icrası hakkındaki Kanunların ve bunlarla ilgili mevzuatın gereği gibi uygulanmasına yardım etmek,

e) Hususi ihtisas komisyonlarına hazırlattıracağı ilaç fiyat tarifelerinin Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletinin tensip ve tasdikine arz etmek, tasdik edilen tarifelerin tasdik olunup olunmadığını kontrol etmek.

f) Halk sağlığını korumaya, azasını muayyen refah seviyesine ulaştıracak gerekli iş sahaları bulmaya, iş kanunları ile içtimai kanunların ve bunlara müsteniden çıkarılan nizamname ve talimatname hükümlerinin tatbikatında meslek ve meslektaşların hak ve menfaatlerini korumaya ve her türlü iş tevziini adilane bir şekilde tanzime çalışmak,

j) Halk sağlığı ve eczacılık mesleğiyle alakalı meseleler için resmi makamlarla karşılıklı işbirliği yaparak bu makamların yardımını temine çalışmak, görevini Türk Eczacıları Birliğine vermiş.

Yasayı yürütmekle ilgili hükümler Bakanlar Kuruluna ait. Yani Bakanlar Kurulu bu yasada Türk Eczacıları Birliğine verdiği görevlerin yapılmamasıyla ilgili bakanlığı aracılığıyla engel koymaktadır.

1262 sayılı Yasada ilaç fiyatlarının kimin tarafından ne şekilde tanzim edileceği, değerlendirileceği bellidir. Bu Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ve bakıyoruz Bu Kanun hükümleri icrai, adliye, Maliye ve Sıhhat ve İçtimai, yani yine Maliye Bakanlığı bu kanun hükümlerini yürütmekle görevli.

İskonto yapıyor, herhangi bir güvenceye sahip olmayan halka satılıyor, yüzde 3 iskonto ya da 10 iskonto üzerinden eksik olmayan tam parası alınıyor, saptanmış olan ilacın bedeli halktan tahsil ediliyor.

Sosyal güvenlik altındaki kişilere bu iskonto yapılarak tahsilat yapılıyor. Yine Maliye Bakanlığı dahil olmak üzere bakanlıklar bu fiyatın uygulanmasını engelleyici bir tavır içine giriyorlar.

Yani sonuçta bizim bundan önceki büyük kongrelerimizde yüzde 3 ile ilgili kararlar Türk Eczacıları Birliğinin Maliye Bakanlığında bu hususta yapacağı görüşleri de engeller mahiyette. Yüzde 3 ile ilgili Maliye Bakanlığında yapabilecekleri fazla bir şey yok. Yüzde 3 engelının ortadan kalkması söz konusu. Asgari Türk Eczacıları Birliği kendisini serbest hissedecek. Ancak bir arkadaşımın da söylediği gibi, mutlaka yüzde 10, yüzde 5 ve 6 olmayacaktır, yüzde sıfırda vardır, yüzde 1 ve 2 side vardır. Bütün iza-hatımız, gösterilen güvenden kaynaklanmak tadır.

Gündemimizin bu maddesi karşısında oda ve kişisel görüşleri dinledik. Bu konu-da Merkez Heyetine söz vermek istiyorum.

Buyurun efendim.

PROF. MEKİN TANKER (Türk Eczacıları Birliği Başkanı) — Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bir süreden beri konuları enine boyuna tartışıyoruz ve çok değerli fikirleri arkadaşlarımız not etti. Elbetteki bundan sonraki görüşmelerde de bundan önce olduğu gi-bi meslektaşlarımızın değerli fikirleri, bizlerin de çalışmalarında önemle değerlendire-ceği hususlar olacaktır.

Şimdi ben, bir iki noktaya değinmek istiyorum. Asıl bu meseleye, yani Maliyey-le olan görüşmelerimize gelmeden evvel bir konuya kısaca değinmek istiyorum.

Eczanelerin kârlılığı meselesi; eczanelerin kârlılığı yüzde kâr oranı olarak hesap-lanırsa, hiçbir zaman doğru ve mukayese edilebilecek bir sonuç vermez. Eczanenin kârlılığını hesabedebilmek için aktiflerin kazanç nispetini hesap etmek gerekir. Ancak o zaman hem Türkiye'deki eczaneleri birbirleriyle karşılaştırabilirsiniz, hem de dünyadaki eczanelerin durumlarını Türkiye'deki eczanelerin durumlarıyla karşılaştırabilirsiniz. Çünkü böylece elde edeceğimiz rakam tam sayıyla ya da ondalık sayıyla hesabedilebi-len rakam, tam anlamıyla bir karşılaştırma gösterir. O nedenledir ki, biz eczanelerin

kârlılık oranlarını hesabederken yüzde 20'den ya da bazı eczanelerde yapılan, bazılarında yapılmayan yüzde 3-5-10 gibi elde edilen iskontolardan hareketle bir hesaplama yapmayız. Ya ne yaparız; cironun yüksekliği, maliyetin düşüklüğü ve gene stok oranının düşüklüğüyle bağlı olarak hesabedilebilen aktiflerin kazanç nispetini ortaya çıkarmak suretiyle mukayese ederiz.

Bu çalışmalarını belki sizlere tam aktarmadık, çünkü belli bir takım teşebbüslerimiz vardı, şimdilik sizlere aktarmayı henüz erken bulmuş idim, ama bu çalışmalarda 16 tip eczanede, yani cirosu düşük olan, yüksek olan, çeşitli biçimlerde ilacı yapan yahut yapmayan eczanelerden seçilmiş 16 tip eczanede bu hesaplamaları yaptık. Bu hesaplamaları yaptığımız zaman da gördük ki, bu aktiflerin kazanç nispeti Türkiye'deki eczanelerde kötü çalışan eczaneleri bir yana bırakıyorum, yeni ekstrem örnekleri bir yana bırakıyorum, 0.25 ile 1.78 arasında değişmektedir. Nasıl hesaplandığını anlatmaya gerek yok, ama rakam olarak çıkan bu. Şimdi bu rakam aslında bir işletmenin iyi çalıştığı anlamına gelmez. Bu rakam, yurt dışı rakamlarıyla da karşılaştığı zaman, Türkiye'deki eczacıların yüzde kâr oranı ne olursa olsun, iskintoları ne olursa olsun, bunlar bir yana bırakılmak suretiyle Türkiye'deki eczacıların Batı ülkelerine ve özellikle Ortak Pazar ülkelerindeki meslektaşlarına göre çok daha düşük miktarlarla yetinmek zorunda olduklarını gösterir. Çünkü bu rakamlar, Ortak Pazara dahil Avrupa ülkeleri içerisinde 3 ila 10 arasında değişmektedir. Türkiye'de ise bu rakam 0.25 ile 1.78 arasında değişmektedir.

Şimdi eczanelerin kârlılık durumu budur Türkiye'de ve biz bunu çok iyi bir biçimde biliyoruz, hatta bir başka şeyi daha iyi bir biçimde biliyoruz ki, sürşarj konusu eczanelere bir kârlılık getirmez. Bazı arkadaşlarımız belki de dil sürçmesi olarak sürşarjdan dolayı bir miktar kâr; bu bir kâr değildir. Aslında sürşarj envanteri yükselten, sürşarjdan sonra alınan pay envanteri yükselten bir husus. Envanteri yükselten husus da, aktiflerin kazanç nispetini etkilemez. Belki kasaya geçen para gibi gözükür, eczacının hakim olduğu miktarı belki elinde bulundurduğu miktarı, sermayesini yükseltir, yani bu bakımdan bir varlık gösterir, ama bu aslında rakamların değerinden ibarettir. Yoksa reel bir varlık değildir. Onun için biz hiçbir zaman Maliye Bakanlığını ya da başka kurumları işte eczaneler sürşarj yapıyorlar, bundan dolayı da fazla para kazanıyor sözlerine itibar etmeyiz ve bunların karşısında vereceğimiz cevabımız matematik olarak vardır.

Mesele zaten böyle bir yerden kaynaklanmamıştır. Eczanelerin fazla kâr etmesinden dolayı, fazla iskonto vesaire, bu gibi hususlardan kaynaklanmamıştır.

Yüksek iskintolar açısından da bir noktaya değinmek istiyorum. Yüksek iskintolar bugün için sözkonusu, niye sözkonusudur? Çünkü, yüksek iskonto yapan bazı eczaneler birtakım illegal yollara tevessül etmişlerdir, ben onu bir yana bırakıyorum, edenler vardır, yoktur; ama yüksek iskontoyla bazı hallerde eczaneler cirolarını arttırabilirler. Hakikaten yüksek iskonto vermekle bugünkü durum uygulandığı takdirde, yani kurumlara bir sözleşme, bir tercih sözkonusu olduğu takdirde, o zaman eczaneler cirolarını arttırabilirler. Çünkü 20 eczanenin muhatap olacağı bir kurumla iki eczane anlaşma yapıyor ise, bu 20 eczanenin cirosu oraya akacaktır. Böyle olduğu takdirde, yapılacak iskintolar belli bir kâr getirir bu eczanelere, yani ille illegal yollara gitmesi gerekmez. Nitekim bir arkadaşımız bana aynen şunları söyledi; Ben yüzde 31 iskonto yapıyorum, çok da iyi para kazanıyorum, yıllık cirom da 300 milyon. Tabii 300 milyona çıkar ciro ve iyi bir iş yaptığının güvencesi içerisinde ya da bunun gururu içerisinde.

Şimdi aslında bu arkadaşımız o bölgede bulunan diğer meslektaşlarınının paylarını kendi cebine aktardığı içindir ki belli bir pay alabilmektedir ve kârlı bir iş yapabilmek-

tedir. Nasıl yapmaktadır?

1. Cirosunun arttırır. 2. Cirosunu arttırdığı için çeşitli firmalarla değişik anlaşmalar yaparak çok yüksek iskontolar alabilmiştir. Nitekim söylediğine göre, 1-2 ilaçtan yüzde 90 iskonto almış, yani yüzde 10'unu ödemek suretiyle ilacı almış, kendisi söylüyor. Şimdi belli kotalar anlaşması ile belli birtakım şeylerle bu mümkün. Tabii ben bu örneği verirken çok ekstrem bir örnek olduğunu da biliyorum, ama bu şekilde hareket edilebilir, olabilir. Ne zaman bu geçerlidir, ama ne zamanki diğer meslektaşlar genel kurulların yüzde 3 kararına uyarlar, ellerini kollarını bağlarlar, ben hiç iskonto yapmıyorum, ben yalnız yüzde 3 ile iskonto yaparım, eğer siz daha fazla anlaşma yapmak istiyorsanız buyur başka meslektaşlarla yapın derlerse, o takdirde böyle bir meslektaşımız tek kalır yahut iki kişi olurlar ve o zaman cirolarını arttırmak, bu arada da büyük iskontolar almak imkanına kavuşurlar; ama bu olanak ortadan kalksa, böyle bir şey mevcut değildir.

Onun için, yüksek iskontolar eczacılık mesleği için kişilere herhangi bir fayda sağlayacağı görüşünde de değilim. Bütün bunları söylerken, meslektaşlarımızın bildikleri gibi Merkez Heyetinin konuları iyi bir biçimde incelemiş, irdelemiş, analizini yapmış olduğunu bilmelerini ve güven duymalarını istiyorum. Bu bakımdan içleri rahat etsin.

Şimdi bu mesele nereden ortaya çıkmıştır, yani nasıl olmuştur da bugün bu genel kurulu toplantıya çağırma gereği duyulmuştur.

Bildiğiniz gibi iki yıldan beri bir bütçe uygulaması talimatnamesi yürürlük tedir ve bu yürürlük geçen yıl bir öncesine nazaran biraz daha avantajlı bir biçime getirilmiştir ve uygulanmaktadır. Bu bütçe uygulama talimatına göre eczacılar aslında herhangi bir ihaleye girmeye gerek kalmaksızın kurumlarla sadece yapacakları yüzde iskonto miktarını göstermek suretiyle anlaşma yapacaktır. Aslı, ruhu budur, yani yüzde 3 de veren, yüzde 3'ün altında olanla kurum anlaşma yapmayabilir, yapabilir de. Ama yüzde 3 ve üstünde iskonto yapanlar, kurumla her biri anlaşma yapacaktır, bu ihalede değildir. Yani kurum gelin eczacılar, kim ne kadar veriyor, ben bunun üstünü kabul ederim, altını kabul ederim diyecek durumda da değil. Bütçe uygulama talimatnamesi böyle. Bunun böyle olduğunu ifade eden Maliye Bakanlığının pek çok da yazısı var. Çünkü aksine uygulamalar olmaktadır, bir takım kurumlar eczacıları yüksek iskontoya zorlamaktadır. Eczacılar buna bazıları itibar etmekte, bazıları etmemektedir; ama en azından itibar edenler olsa dahi yüzde 3 iskontoyu kabul etmiş olanlar gene kurumlara baş vurarak benimle de anlaşma yapmak zorundasın demişlerdir.

Kurumlar eğer direktirlerse bu bakımdan, o zaman da bu eczacılar bize başvurmuşlardır ve Maliye Bakanlığından da o kurumun bulunduğu valiliğe yazılar gitmiştir. Oralarda denilmiştir ki, yüzde 3 ile iskonto yapıyorsa bu eczacıyla da anlaşma yapacak.

Bunun dışında da bazı işlemler olmuştur. Adli makamlara da bu konuda müraعات olmuştur. Adli makamlarda da eczacının lehine kararlar çıkmıştır. Onun için aslında mevcut olan uygulama ile belli bir yere gelinebilirdi biraz geç olmakla beraber. Geç olma nedeni şuradan kaynaklanıyor. Bazı eczacı meslektaşlarımız çok yüksek iskontolar yaptıkları için kurumların da bir miktar akli karışıyor ve bundan dolayı da mesele sanki bir ihale konusuymuş gibi anlaşılıyor ve tabii Türkiye'nin her tarafında konuya hakim olmak her zaman mümkün olmuyor. Oradaki bölge eczacılarının çalışması açısından da olamıyor, uzaklık bakımından da olamıyor, belli bir takım anlaşmalar açısından da olamıyor. Bundan dolayı bazı sıkıntılar olmakla beraber, uzun bir vade içerisinde bunun yerleşebileceğine inanıyorduk. Zaten de hala aslında bu görüşü de muhafaza ediyoruz. Ancak, bu yıl Maliye Bakanlığı bütün bu yazışmalardan valilerle,

garnizon komutanlarıyla, defterdarlıklarla olan sürtüşmeden bıktı, hikaye burada. Tabii bu şekilde pek çok olayın Maliye Bakanlığına gitmesinin nedeni, meslektaşlarımız böyle yapmasalar, yüksek iskontolar yapmasalar bunlar olmayacak.

Fakat, bu tartışmalar Maliye Bakanlığını bu kurumlara karşı devamlı olarak bir mücadele halinde bırakmattadır. İşte Maliye Bakanlığı bunu düşünerek daha kolay bir yol olsun diye iskonto konusunda anlaşma yapma serbestisini tüm kurumlara tanımak kararını almış durumda. Bu yolda bir karar almak üzere, bizim müdahalemiz bu noktada gelmiştir.

Yoksa, biz gidip de efendim iskonto yapalım da şöyle olsun, tek sözleşme yapalım; bunu hiçbir zaman ne düşünürüz, ne söyleriz, ne de böyle bir şey olmuştur; ama Maliye Bakanlığı böyle bir düşünce içerisine girince, yani serbest bırakma, iskonto ve kâr hadlerini serbest bırakma yoluna girince; o zaman biz konunun üzerine tekrar yeniden eğilmek iluzumunu hissettik. Şimdi ne olurdu; eğer Maliye Bakanlığı 1987'de iskontoları serbest bırakırsa.

Tamam, genel kurul kararımız var, yüzde 3 iskonto. Ne kadar tutabileceğiz, bu belli değil.

Deontoloji Tüzüğüne de çok fazla bel bağlamak mümkün değil. Gerçi Deontoloji Tüzüğünde bu konuyu halledebilecek bir madde vardır, ama bu madde bir önceki tüzükde Danıştay kararıyla kaldırılmıştır. Kaldırma gerekçesi de usule bağlı bir gerekçe değildir, esastan kaldırılmıştır; ama tabii biz yeniden bunu koyduk, yeniden tartışmalarını yapmaya hazırız. Çünkü gerekli olduğunu biliyoruz. Bu konuda sağlam gerekçelerimiz de vardır. Bunları bildirmek suretiyle onun Deontoloji Tüzüğü'nün bu tarzda çıkmasını sağlamaya uğraşacağız, o ayrı bir konu. Ama o bile tam olarak meseleyi çözemeyiz idi.

Böyle olunca da Maliye Bakanlığıyla eski durumun devamı ya da ondan daha kolay, hem Maliye Bakanlığını bu tip müracaatlara muhatap kılmayacak, hem de iskonto sorununa, yüksek iskonto sorununa daha geçerli, daha uzun vadeli bir çözüm getirecek bir yol teklifi bizden gelmiştir. Nedir bu yol?

Bu yol, yapılacak protokolda açıkca eczacının kurumlarla anlaşma yapmasını engellemektir. Kurumlarla eğer eczacı tek tek anlaşma yapmazsa, yani sadece yüzde 3 ile yapın bile deseniz o bile engel. Çünkü, diyelim ki şöyle bir protokol yapsak, herkes yüzde 3 ile anlaşma yapacak, ama eczaneler kurumlarla gidecekler tek tek anlaşma yapacaklar. Bu da engel, çünkü o arada ne olursa oluyor, o yüzde 3'ler bazen 5 ve 7'ye çıkıyor. O halde, bu da olmamalıdır. Ya ne olmalıdır;

Maliye Bakanlığı ile Türk Eczacıları Birliği Ankara'da bir anlaşma yapar, bu anlaşmaya uyan eczaneler ilaçları verirler, verdikleri zaman da kurumlara giderler faturalarının bedellerini tahsil eder. Birinci şart bu, yani eczaneler kurumlarla muhatap olmayacak.

İkinci şart, bu kurumlar denilince bütün kurumlar bunun içerisine girmeli. Çünkü, Emekli Sandığıyla böyle bir şey bugün de var, ama Bağ-Kur meseleyi çok karıştırmıştır. Bağ-Kur'un çeşitli yerlerde yüksek iskontolara varan anlaşmalar yaptığını hepimiz biliyorsunuz, bizler de biliyoruz. O halde bu yeni kurumlar, Bağ-Kur gibi veya eskiden de mevcut olan çeşitli bankalar vesaire, bunlar eğer ayrı ayrı iskontolar yaparlarsa, o takdirde de diyelim ki Emekli Sandığıyla yapılan iskonto miktarında da belli birtakım tereddütler vardır. O halde, öyle bir protokol olmalıdır ki bu, diğer kurumlar da bunların içerisinde olmalıdır. Böyle bir imkan sağlanmalıdır, taleplerimiz bunlardır.

Şimdi bunun ne yararı olacaktır; bunun yararı her şeyden evvel eczaneler arasın-

da tercih edilecek kimse olmayınca, yani kurumlar bir eczaneyi tercih etmeyince, o takdirde eczanelerin kurumlarla özel ilişki kurmaları imkanı ortadan kalkacaktır. Bu önemli bir yeni görüş getirecektir.

İkincisi, hasta veya hasta sahibi de ilacını eskiden 3-5 eczaneden alırken, bu kez çok daha fazla eczaneden alma imkanına kavuşacaktır, yani hizmet daha yaygın biçimde, daha iyi bir biçimde iletilebilecektir.

Üçüncüsü, meslek açısından biraz evvel Sayın Başkan da okudu, payların eczacıların arasında adil dağıtılması, Türk Eczacıları Birliğinin görevidir demek, Türkiye'deki eczacılar da bu kavram içerisinde birbirleriyle ortak yaşamaya alışık olmaları demek. O halde, bu aynı zamanda onu da getirecektir. Belki bu iskontolardan dolayı 300 milyonlara varan cirolar sağlanamayacaktır, ama eczacılar eşit olarak, makul bir biçimde aralarında pay etme imkanı bulacaktır.

İşte bunlardan dolayı biz böyle bir protokolün yapılmasını istedik. İşte o zaman Maliye Bakanlığı dedi ki, tamam, böyle bir protokol yapalım. Bir örneği de var, nedir bu örnek; gözlükçülerle Maliye Bakanlığının böyle bir protokolü var. Orada da belli bir kâr yüzdesi tespit edilmiştir. O halde bunu da tespit etmemiz lazım, yani belli bir iskonto miktarı tespit edilmiştir, bunu da tespit etmemiz lazımdır. Bu iskonto miktarı ne olacaktır diye bir soru geldi. Şimdi bu soruya cevap verebilmek için Türk Eczacıları Birliğinin vereceği bir tane cevap var, yüzde 3. Çünkü genel kurulun kararı yüzde 3; ama eğer genel kurul bu kararını değiştirir, yani daha doğrusu şunu yaparsa, bu konuda karar almaya yetkili olarak Merkez Heyetini seçerse, o zaman Merkez Heyeti bu protokol için daha çok bastırma imkanına sahip olur. Çünkü, iskonto oranını söyleme imkanına sahiptir. Ama bu nedir, nerede başlar, nerede biter; bunu söylemek şu anda mümkün değildir.

İkinci bir konu daha var, tabii bu tartışma veyahut da bu konuşmalar olurken denilmiştir ki ayrıca, yüzde 3 gibi bir oran işte gözlükçülerle yüzde 15 iskonto yapıldığına göre bize düşük gelmektedir. Hemen Türk Eczacıları Birliğinin konuşan arkadaşları o konuşma içerisinde bulunan arkadaşlar demişlerdir ki, gözlükçülerin maliyetiyle satış fiyatı arasındaki fark ile eczacının maliyeti ve satış fiyatı arasındaki fark kıyas kabul edilmeyecek kadar farklıdır. Rakamlarla bunlar kendilerine verilmiştir ve Maliye Bakanlığı bunu kavramıştır, onun yetkilileri, teknik elemanları bunu kavramışlardır; ama gene de bugün için bizden bir rakam beklemektedirler. Bu rakamı verebilmek için Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetini genel kurul kararını, bundan önce alınmış bulunan genel kurul kararlarını değiştirme, onların dışında bir rakamı da bildirebilmek yetkisinin olması lazım. Bu mutlaka öyle olacak anlamında değildir, ama bu kararın da alınmış olması gereklidir.

Bir arkadaşımız çok önemli bir noktaya değindi, dediler ki; peki biz bu yüzde 3 kararını kaldırsak, anlaşma da olmasa, diyelim ki serbest de bırakılsa, biz belki bazı eczacı odaları arkadaşlarımıza hakim oluruz, meslektaşlarımıza hakim oluruz, genel kurulumuzun kararı vardır, yüzde 3'ü aşamazsınız deriz ve bununla engelleriz, ama genel kurulun bu kararı da olmazsa bizim de yapacak hiçbir şeyimiz kalmaz. Bu çok haklı. Ancak şöyle düşünmek lazım;

Eğer böyle bir karar alınır ve Merkez Heyeti bu yetkiyi taşıyorsa, o takdirde Merkez Heyetinin alacağı yüzde 3 kararda gene genel kurulun kararı gibidir ve o yüzden tıpkı bu genel kurulun, 22 nci dönemin bu olağanüstü kurulun aldığı bir genel kurul kararıdır ve o yüzden o karar gibi uygulanacaktır. O bakımdan da herhangi bir sıkınca çıkmayacaktır, en azından idari ölçüler içerisinde.

Benim sizlere aktaracağım konu bu. Zannediyorum ki arkadaşlarımızın sorularına, zihinlerde biriken sorulara cevap vermeye çalıştık.

Aslında eczacıların konularını teşkil eden ilaç, ilaçta fiyat oluşması ve ilaçtaki, Türkiye'de ilacın üretilip hastaya verilmesine kadar geçen süre içerisinde payların nasıl olup da eczacılar dışına kaydığını, eczacılık yapma yetkisi bulunmayan kişilerin elinde nasıl önemli bir kısmının, büyük bir kısmının bunlar eline gittiğini bizler de, sizler de çok çok iyi biliyoruz. Tabii bütün uğraşlarımız, asıl bundan doğacak payın, yani ilacın üretiminden ve hastaya iletimine kadar yapılan işlemlerden doğacak payın asıl büyük sahibi eczacılardır. Biz bunu böyle biliyoruz, böyle anlatıyoruz ve bunun gerekli bütün imkanlarını elbirliğiyle seferber edeceğiz ve buna da erişeceğiz düşüncesindeyim.

Teşekkür ederim. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, Divanımıza bir önerge geldi, gündem maddesiyle bağlantısı nedeniyle önergeyi okutuyorum, oylarınıza sunacağım.

"1987 Mali Yılı itibarıyla hazırlanmakta olan bütçe talimatının bütünlüğü içindeki ilaçların temin edilmesi bölümünde yer alan iskonto hadlerinin Maliye ve Gümrük Bakanlığıyla yapılan temaslardan sonucunda yeniden değerlendirilmesi gerekmiş ve Türk Eczacıları Birliği Büyük Kongresi konuyu görüşerek Türk Eczacıları Birliği ile Maliye ve Gümrük Bakanlığı arasında tek bir protokol yapılmasıyla, soruna özgün bir çözüm yolu görüşünü benimsemiştir.

Böyle bir protokolün hazırlanması ve iskonto haddi de dahil olmak üzere protokol metni içinde yer alan bütün hususların mesleki çıkar ve yararları azami düzeyde korunacak biçimde düzenlemelerin yapılabilmesi için Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti tam yetkili kılınmıştır.

Bu kararla, bundan önceki büyük kongrelerde iskonto hadlerine ilişkin alınmış olan kararlar yürürlükten kaldırılmıştır.

3. Bölge İzmir Eczacı Odası Başkanı, 11. Bölge Diyarbakır Eczacı Odası Başkanı, 1. Bölge İstanbul Eczacı Odası Başkanı, 22. Bölge Malatya Eczacı Odası Başkanı, 13. Bölge Erzurum Eczacı Odası Başkanı, 2. Bölge Ankara Eczacı Odası Başkanı, 24. Bölge Ordu Eczacı Odası Başkanı, 5. Bölge Konya Eczacı Odası Başkanı, 18. Bölge Trabzon Eczacı Odası Başkanı ve 7. Bölge Bursa Eczacı Odası Başkanları tarafından verilmiştir.

BAŞKAN – Önerge hakkında görüş bildirmek isteyen?.. Yok.

Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Reddedenler... Oybirliğiyle kabul edilmiştir. (Alkışlar)

Gündemimizin 5 inci maddesine gelmiş bulunuyoruz. Bu maddedeki dilek ve öneriler ile ilgili olarak söz almak isteyen arkadaşlarımız var mı?

HUSEYİN ARIKAN (Zonguldak Eczacı Odası) – Efendim, yazarkasa konusunda firmanın taahhüdünü yerine getirmediği kanısındayım, onun hakkında cezai işlem yapılmasını arz ve talep ederim.

AHMET URAS (İçel Eczacı Odası) – Alınmış olan genel kurul kararından sonra Maliye Bakanlığıyla yapılacak sözleşme, tüm Maliye Bakanlığına bağlı birimleri kapsayacaktır, fakat özel kanunla kurulmuş KİT'leri kapsamamaktadır ve onlar ayrı hareket etmektedirler. Bugüne kadar bölgelerde bu tip olaylar çoğu kez karşımıza çıkmıştır. Ya genel müdürlükler ya da bağlı oldukları bakanlıklar kanalıyla bu KİT'ler ve bankalar

- ile de aynı tip sözleşmenin imzalanması gerekir.

– Efendim, bir konu da, dilek olarak Türkiye’de yasalar olmasına rağmen ve benzer ilaç üreten firmalar, ecza depoları ve eczaneler dışında Türkiye genelinde çok büyük bir rakama ulaşan satışlar yapmaktadır. Merkez Heyetimizin bu hususu bilhassa göz önüne almasını dilerim ve bu konuda çalışma yapmasını diliyorum.

SEMRA HEKİMOĞLU (İstanbul Eczacı Odası) – Kurumların eczanelere geç ödemeleri hakkında neler yapılacak, onu öğrenmek istiyorum.

BAŞKAN – Görüşmeler sırasında öneriler hakkında protokolde kendileri not alırlar.

Başka söz almak isteyen var mı? Yok.

Saat 19.30’da Ankara Eczacılar Odası Lokalinde kongre kapanış kokteyli var ve bölgeler arası Antalya toplantısına katılacak olanları götürecek otobüsler de bu mahalden kalkacaktır.

Oturumu burada kapatıyorum.

Teşekkür ederim. Divan adına.

Alınan kararların hayırlı ve uğurlu olmasını dilerim. İyi çalışmalar dileğiyle. (Alkışlar)